

ΕΤΟΣ 69ον

19 Δεκεμβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3577)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ: ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Τά Χριστούγεννα, όπως και κάθε χριστιανική έορτή, προϋποθέτουν τήν εύλογία, τή δωρεά καί τήν απόφαση τής πίστης. Οί άνθρωποι έορτάζουμε έπειδή έτσι έχουμε μεγαλώσει καί έπειδή ό πολιτισμός μας έχει συνδέσει τή θρησκευτικότητα μέ τόν δικό του τρόπο προσέγγισης του χρόνου. Κερδίζουν, άλλωστε, όλοι. Η έορτή γίνεται μία στάση στην πορεία τής ζωής, μόνο πού δέν ενδιαφέρει τούς πολλούς τό νόημά της. Άρκεί ότι υπάρχει!

Άλλαγή πορείας

Όσοι ενδιαφερόμαστε όμως για τό τί δείχνει καί σέ τί μάς καλεί μία έορτή, χρειάζεται να ξαναδούμε τί είναι πίστη. Καί εδώ ή Έκκλησία μας, τήν Κυριακή πρό τής Χριστού Γεννήσεως, κάνει μία αναφορά σέ πρόσωπα τά όποια ξεχώρισαν, ως προς τήν πίστη, ξεκινώντας από τόν πρώτο στόν όποιο αποκαλύφθηκε ό Θεός: τόν γενάρχη τής Παλαιάς Διαθήκης, τόν Άβραάμ. Κληρονόμοι τής πίστης του Άβραάμ μέχρι τά χρόνια του Χριστού ήταν οί Έβραίοι. Μετά ή κληρονομιά πέρασε σέ όλη τήν ανθρωπότητα, σέ κάθε άνθρωπο καί λαό πού αποδέχτηκε τή διαθήκη, τή συμφωνία πίστης πού ό Θεός έκανε μέ τόν Άβραάμ. Ό απόστολος Παύλος, λοιπόν, γράφοντας στους Έβραίους, μάς δείχνει ότι ή πίστη δέν είναι μόνο μία δογματική αλήθεια τήν όποία αποδέχεται ό πιστεύων στό μυαλό καί τή σκέψη του, όσο «παρώκηση», έγκατάσταση «εις γήν άλλοτρίαν» (Έβρ. 11, 9).

Αυτός πού πιστεύει είναι αποφασισμένος να έγκαταλείψει τόν τρόπο τής ζωής του πλέον, αφού ή έγκατάλειψη του τόπου δέν είναι προαπαιτούμενο, καθώς ό χριστιανισμός έχει διαδοθεί σέ όλη σχεδόν τήν οικουμένη. Ό τρόπος τής άλλοτριας γής προϋποθέτει απόφαση για σύγκρουση. Κανείς δέν δέχεται έναν ξένο πού έρχεται όχι ως φιλοξενούμενος, αλλά για να πάρει τή γή του. Καί ό «είσβολέας» χρειάζεται να

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια΄ 9-10, 32-40)

Οι δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης

Ἀδελφοί, πίστει παρῶκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμυῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγονίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκκλιναν ἄλλοτριῶν· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοῦ νεκροῦ αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

εἶναι ἀποφασισμένοις ὅτι θά ἔρθει σέ ρήξεις, ὄχι μόνο μέ τόν ἑαυτό του, ἀλλά καί μέ ὅσους γνωρίσει. Ἄλλοι θά τόν ἀποδεχτοῦν, ἄλλοι ὄχι. Δέν εἶναι γλυκανάλατη ἡ ζωῆ. Δέν εἶναι ὅλα ρόδινα στήν ὁδὸ καί τόν τρόπο τῆς πίστες. Χρειάζεται κατοικία σέ σκηνές, δηλαδή ἓνα αἶσθημα ὅτι τά πάντα στή ζωῆ μεταβάλλονται, οἱ διαθέσεις τῆς ἐπίγειας ἐξουσίας, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῶν προτύπων τοῦ πολιτισμοῦ. Τό μόνο σταθερό εἶναι ἡ πίστη, ἡ ἐμπιστοσύνη δηλαδή στό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τί μάς χρειάζεται καί τί θά μάς δώσει γνήσια πρόοδο. Ὁ Ἀβραάμ νίκησε χάρη στήν πίστη στόν Θεό. Κι ἐμεῖς σήμερα καλούμαστε στήν ἄρνηση τοῦ κόσμου νά ζήσει τό νόημα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ πέρα ἀπό τό ἔθιμο, νά ἀντιτάξουμε τήν πίστη καί τήν ἀλλαγῆ τῆς καρδιάς.

Οἱ προτεραιότητες τοῦ πολιτισμοῦ

Ἡ Ἐκκλησία μάς καλεῖ νά παραιτούμαστε ἀπό τήν αὐτάρκεια τῶν δικαιομάτων μας. Ἀπό τή θεοποίηση τῶν παθῶν καί τῶν ἐπιθυμιῶν μας. Ἀπό «ἔτσι εἶμαι, κι ἄς μή σᾶς ἀρέσει καί δέν ἀλλάζω». Ἀπό τήν ἐμμονή νά μήν θέλουμε νά δοῦμε τά γεγονότα τῆς ζωῆς μέσα ἀπό τήν προοπτι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, λόγῳ τῆς πίστεώς του ἐγκαταστάθηκε προσωρινά στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας σάν σέ ξένη γῆ, καί ἔζησε σέ σκηνές μαζί μέ τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ, πού ἦταν ἐπίσης κληρονόμοι τῆς ἴδιας ἐπαγγελίας· γιατί προσδοκοῦσε νά κατοικήσει μονίμως στήν πόλη πού ἔχει γερά θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καί δημιουργός εἶναι ὁ Θεός. Καί τί νά μνημονεύσω ἀκόμη; Πραγματικά, δέν θά μοῦ φθάσει ὁ χρόνος ἄν διηγηθῶ περί τοῦ Γεδεών καί τοῦ Βαράκ καί τοῦ Σαμφών καί τοῦ Ἰεφθάε, καί περί τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σαμουήλ καί τῶν (λοιπῶν) προφητῶν, οἱ ὅποιοι μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσθισαν τή δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστιες, ἀναδειχθήκαν ἰσχυροί στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πήραν πίσω τούς νεκρούς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύμπανο μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωση, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάσταση σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κατσικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, –τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολοντί εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστη στόν Θεό λόγῳ τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως (περί τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιά ἐμᾶς, γιά νά μὴ σωθοῦν, δηλαδή, χωρίς ἐμᾶς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

κή τῆς πρόνοιας τοῦ Θεοῦ. Ἀπό τήν παραμονή μας στό νά θέλουμε νά ἐξηγήσουμε τά πάντα μέ βάση τό ἐγώ καί τόν ὀρθολογισμό μας, ὅπως ἐπίσης καί μέ βάση τό ποιός νομίζουμε ἐμεῖς ὅτι εἶναι ὁ Θεός, δηλαδή αὐτός πού ὀφείλει νά μᾶς τά δώσει ὅλα στό χέρι. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ἀγάπη στόν Θεό θέλει ἐμπιστοσύνη, κάποτε πάλη καί περιπέτεια, καί σίγουρα σύγκρουση καί μέ τόν ἑαυτό μας καί μέ τή νοοτροπία τοῦ κόσμου.

Ξαναβρίσκουμε τήν ταυτότητά μας

Μέσα ἀπό τόν ἔρχομό τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο καλούμαστε νά ξαναβροῦμε τό νόημα τῆς χριστιανικῆς μας ταυτότητας. Κάθε γεγονός, κάθε ἀνθρώπος, κάθε στιγμή δέν μποροῦν νά ἀφήνουν ἀνέγγιχτο τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο βλέπουμε τόν Θεό καί τή ζωή μας. Τό ἴδιο καί κάθε ἑορτή. Εἶναι μία εὐλογία, στήν ὁποία καλούμαστε νά ἀφεθοῦμε. Ὅχι μόνο νά

19 Δεκεμβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν».

Βονιφατίου μάρτυρος († 290), Ἄρεως († 308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.
Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. α' 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. β' 13-23.

φιλοσοφήσουμε τὸ νόημά της, ἀλλὰ νὰ ζήσουμε τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς. Νὰ ἀφεθοῦμε στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στὸ ὅτι δηλαδὴ μᾶς καλεῖ νὰ τὸν ἐμπιστευθοῦμε, διότι εἶναι παρὼν στὴ ζωὴ μας. Στίς φανερὲς καὶ ἀφανεῖς εὐεργεσίες πού ἔχουν γίνει γιὰ ἐμᾶς.

Εἶναι δωρεὰ ὅμως ἡ πίστη, διότι δὲν τὴν κατακτοῦμε ὡς μία γνώση πού διαβάσαμε, ἀλλὰ ὡς ἀποκάλυψη, ὡς φανέρωση τῆς ἀλήθειας. Καί γίνεται μεταμόρφωση τῆς ὑπαρξῆς μας ἡ ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Θεός, διότι τὸ δῶρο εἶναι χαρὰ, εἶναι ἐλπίδα, εἶναι ζωὴ. Τίποτε δὲν εἶναι τὸ ἴδιο, ἂν περάσουμε ἀπὸ τὴ συνήθεια τῆς πίστεως στὴν ἀποδοχὴ τῆς δωρεᾶς της. Μᾶς δόθηκε νὰ εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Καί εἶναι ἀπόφαση ἡ πίστη. Ὅτι θὰ ἀναζητοῦμε τὸν Θεὸ καὶ τὸ θέλημά του πίσω ἀπὸ κάθε τί, νικώντας τὸν ἑαυτὸ μας, ἐρχόμενοι σὲ ρήξη καὶ ἀφήνοντας κατὰ μέρος ὅ,τι ὁ κόσμος θεωρεῖ εὐχάριστο, ἂν δὲν εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὰ Χριστούγεννα μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι εὐλογία, ἀλήθεια καὶ νέα ἀρχή. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἑορτὴ ἔχει νόημα στὴν Ἐκκλησία!

π. Θ.Μ.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr